

Middelharnis

bij de zelfgekozen dood van Rogi Wieg

door Bart Prinsen

wat zal er op papier bekliven
een nieuwe voois op boerke naas? – verdoofd
stroopt uit mijn pen de inkt, de föhn waait langs mijn hoofd
het is te warm om een gedicht te schrijven

van hoger honing, nieuwe brug, een rozentuin beloofd
voor wie ik liefheb wil ik blijven
het is te warm, ik hoor de duiven kijven
en ja, te Middelharnis is een kind beroofd

veilig het gezin dat onder grote bomen
of in een stenen bed verkoeling weet
en Gods genâ is steeds ons onderkomen

- maar ik lees de krant nu. leef! ik drink en schrijf en eet
in Amsterdam heeft iemand een besluit genomen
futiel is alles wat ik dacht en deed

Marcillat-en-Combraille, 16 juli 2015